

1 de Maig Feminista Transfronterer La vaga viu en les lluites

En aquesta data històrica que agermana a les treballadores del món en la lluita pels seus drets, ens convoquem des dels feminismes com a força transfronterera i com a memòria de lluita a un

1 de Maig Feminista Transfronterer

Seguim alçant amb força les nostres veus davant la urgència de denunciar juntes que estem **enfrent una crisi de la reproducció de la vida, que precaritza i intensifica encara més el treball productiu i reproductiu** que realitzem les dones, lesbianes, travestis, trans, queer i no binaries.
Per això **necessitem organitzar-nos i lluitar juntes.**

La pandèmia mundial de la COVID-19 ha visibilitzat encara més no tan sols la crisi capitalista patriarcal, sinó també la urgència de **transformar la societat i les seves desigualtats en el seu conjunt.** Milions de treballadores durant aquesta pandèmia segueixen treballant en els magatzems logístics sense protecció i amb uns salaris molt baixos. Les condicions de treball de les persones migrants es torna encara més precària i les diferents mesures que mantenen la irregularitat migratòria com les de regularització selectiva s'implementen tan sols per intensificar la sobre explotació. Milions de treballadores de la salut i d'obreres treballen sense descans amb uns salaris baixos i sense condicions dignes, posant cada dia la seva vida en perill. Milers de treballadores de la llar són acomiadades sense rebre cap subsidi. Milions de dones es veuen sobre carregades de treballs de cures i milions de treballadores informals, de les economies populars i precaritzades es troben sense feina. La crisi pandèmica mostra clarament que **els treballs necessaris per a la reproducció social són els més explotats, feminitzats, racialitzats i precaris.**

Al mateix temps, el confinament actual mostra que milers de dones, lesbianes, travestis i trans no poden quedar-se a casa i resguardar la seva salut perquè han de **seguir treballant.** De les que si es queden a casa, el sistema patriarcal les carrega amb la cura de les persones grans i més vulnerables i de les menors, sobrecarregant el pes del **treball domèstic** pel qual mai ha existit límit horari ni remuneració. Per a moltes, les cases no són llocs segurs perquè implica estar exposades contínuament a la violència de les seves parelles. Els **feminicidis** i les violències cap a les dones i les persones LGBTQI+ s'han intensificat amb aquesta crisi, ja que la gestió de la seguretat omet aquesta realitat. Pel que fa a les dones amb diversitat funcional, la cura i vida quotidiana de les quals estan subjectes a ritmes molt particulars, el seu rol en la societat està invisibilitzat.

Ens neguem a que el futur s'assembli a aquest present i ens neguem a tornar a la normalitat neoliberal que es revela insostenible de manera inapel·lable en aquesta crisi. Lluitem per acabar amb l'extractivisme, la producció industrial ramadera i alimentària a gran escala, que subordina a totes les espècies vives i a la terra al servei del capital.

Lluitem avui per sobreviure en mig d'una pandèmia, però també ens organitzem ara per **enfrentar les conseqüències a llarg termini** que això tindrà sobre les condicions econòmiques i vitals de milions de persones en el món.

No volem sortir d'aquesta "emergència" encara més endeutades i precaritzades! Exigim que la riquesa estigui destinada a garantir que ninguna persona quedi sense ingressos ni obligada a endeutar-se per sobreviure. La riquesa serà per a sostenir la vida i no més per l'apropiació d'una minoria privilegiada. Exigim que l'accés al sistema sanitari sigui garantit de forma gratuïta i que els drets a la salut mental, sexual i (no) reproductiva siguin reconeguts com drets essencials, perquè el confinament obligatori no pot ser una excusa perquè no puguem **decidir sobre el nostre cos i garantir la nostra autonomia.**

En els barris populars s'organitzen per fer soroll contra els feminicidis i xarxes d'autodefensa contra les violències masclistes. En les comunitats, les dones indígenes, que sempre han lluitat contra la destrucció del planeta, estan fent front a un Estat que aprofita l'aïllament per desplegar projectes extractius. En cada presó les persones detingudes estan denunciant les condicions inhumanes de reclusió i l'absència de protecció. Per tot arreu, les persones migrants es rebel·len contra la saturació dels centres d'internament i reclamen els seus papers, sense els que les seves vides, encara més amb aquesta pandèmia, estan sotmeses a condicions de major explotació i violència. Als magatzems i a les fàbriques sorgeixen vagues reclamant que només continuïn les activitats imprescindibles i en condicions dignes.

La **vaga feminista** ha sigut en els últims anys l'eina que ha unit les nostres lluites a nivell global i que ens ha permès **rebutjar la violència patriarcal en la seva dimensió estructural**: a les llars, als carrers, als llocs de treball, a les fronteres. A la vaga del passat 8 i 9 de març ens vam trobar desbordant els carrers amb la nostra potència feminista sent milions a tot el món. Durant la pandèmia i en els pròxims mesos, els processos d' insubordinació alimentats per la lluita feminista converteixen el nostre treball reproductiu en un camp de lluita per a **donar resposta a la divisió sexual i racista del treball** i per exigir la **socialització** de la feina de les cures. Volem una atenció integral en salut i el reforç dels serveis bàsics.

Exigim que totes les **tasques no indispensables per a sostenir i cuidar la vida siguin suspeses: els treballs seran per sostenir la vida o no seran!** Exigim posar fi a **la subordinació, l'explotació, la precarització**. També que ens proveeixin de les **proteccions contra el virus** en les feines essencials.

Volem capgirar-ho tot per posar **fi a la violència patriarcal i racista de la societat neoliberal**, per poder **avortar de manera segura, lliure i gratuïta**, per **no endeutar-nos encara més**, per a disposar de les nostres **llibertats**. El que la vaga feminista global ens ha ensenyat és que quan estem juntes som més fortes i ara més que mai hem d'alçar les nostres veus en la mateixa direcció, per poder evitar la fragmentació que la pandèmia sembla imposar.

Volem una **sortida feminista transfronterera de la crisi** per no tornar a una normalitat feta de desigualtats i violències. En el dia internacional de les treballadores, cridarem tota la nostra ràbia **contra la violència d'una societat que ens explota, oprimeix i mata**.

L'1 de maig més que mai diem que **la nostra vida no està al servei dels seus guanys**.

El dia internacional de les treballadores afirmem una vegada més que la societat pot estar organitzada sobre noves bases, que **és possible una vida sense violència patriarcal ni racista i lliure d'explotació**.